

ringere Kørsmængde, der nu kontraktmæssigt kunde sikkes, og under Forudsætning af, at Priserne beholdt deres daværende lave Standpunkt, ikke vilde kunne bære sig, og for at sikke Fabrikationens Fortsættelse i Kampagnen 1888 vilde det derfor efter Bestyrelsens Formening være nødvendigt, at der ydedes en Understøttelse af Statskassen, saaledes at Bestyrelsen derved blev sat i Stand til at opfylde alle paatagne Forpligtelser, i hvilket Tilfælde Bestyrelsen da med største Ononomi og paa bedste Maade vilde fortsætte Fabrikens Drift.

Som Svar paa denne Henvendelse tilkjendegav Finantsministeriet Bestyrelsen strax, at en saadan Understøttelse af Statskassen var man ikke i Stand til at yde eller stille i Udfigt.

Da man ikke kunde betragte den ovenomhandlede Udtalelse fra Bestyrelsen som indeholdende en endelig Beslutning om at standse Driften efter denne Kampagnes Udløb, og da de efterhaanden indløbende Indberetninger lode vente, — hvad der ogsaa siden viste sig rigtigt, — at Kampagnen, (der varede fra 15de Februar til 30te Juni,) vilde give et ikke ubetydeligt Overskud, uagtet den vidstes at være paabegyndt med ringe Forventninger, forholdt Ministeriet sig foreløbig afventende, om ikke Bestyrelsen, naar den efter Kampagnens Slutning havde vundet et sikkere Overblik over dennes Resultater, maatte beslutte sig til ved egne Midler at fortsætte Driften i alt Fald endnu for et Aar, fremfor strax efter en forholdsvis heldig Kampagne at foretage et ogsaa for Selskabet selv saa alvorligt Skridt som en Standstning; men da Ministeriet endnu midt i Juli ikke havde modtaget nogen nærmere Meddelelse fra Bestyrelsen, fandt man sig foranlediget til at rette en indtrængende Anmodning til denne om snarest at blive gjort bekendt med, hvorvidt den vilde optage Kampagnen 1888 eller ikke, efter som man nu stærkt nærmede sig den yderste Tid, da de Sukkerdyrker, der havde været villige til at indgaa nye Kontrakter, maatte træffe omfattende Forberedelser, hvis de ikke kunde benytte Fabrikken, idet de i Tilfald til denne stode ganske uden eller med utilstrækkelige Sukkerværker.

Bestyrelsens Svar, der først afgaves den 25de August, var imidlertid saadant, at det maatte lade Ministeriet i Uvisshed om Bestyrelsens Hensigt i den omspurgte Henseende, og strax efter dets Modtagelse gjentog man derfor Begjæringen om et bestemt Svar. Foranlediget ved nogle

Yttringer i Bestyrelsens nysnævnte Skrivelse om, at Indgaaelsen af flere aarige Kontrakter havde længere Rækkevidde end Spørgsmaal om et enkelt Aars Drift, og at, om end det i Kampagnen 1887 indvundne Overskud muligt vilde kunne opveje et enkelt Aars Tab ved utilstrækkelig Kørlevering, vilde det ikke være tilstrækkeligt til at møde kommende Aars mulige Overskud, fremhævede Ministeriet ikke blot, at det fremsatte Spørgsmaal alene havde angaaet Kampagnen i 1888, men tilbød ogsaa, hvis Selskabet vilde paatage sig at gennemføre denne Kampagne, (hvorum Spørgsmaalet nu var i høj Grad brændende,) at samtykke i, at Overskudet for 1887, i Stedet for strax at anvendes til Afbetaling paa Selskabets Rentestancer til Statskassen, maatte holdes i Reserve til Dækning af det befrygtede Driftstab i 1888, hvis et saadant virkelig skulde resultere, ligesom man erklærede sig villig til for Kampagnen 1888 at gjøre de samme Indrømmelser, som man — som her foran forklaret — havde gjort for Kampagnerne 1885 og 1887. Under 2den September modtog man Bestyrelsens Svar, der indeholdt, at Selskabet efter det gjorte Tilbud vel vilde kunne fortsætte Driften og indgaa Kørleveringskontrakter for det ene Aar 1888, men kun paa den Betingelse, „at samtlige af Bestyrelsen indgaaede Kontrakter med det ansatte Personale med Hensyn til Gagering og fri Hjemrejse, ligesom ogsaa, om der til dette Tidspunkt maatte være andre svævende uafgjorte Gjældsposter, respekteredes af Ministeriet, hvis Driftens Fortsættelse efter den eller en senere Kampagne skulde overgaa til dette, eller at Ministeriet paa anden Maade vilde holde de Vedkommende skadesløse i Henhold til de med dem indgaaede Kontrakter, — i modsat Fald vilde Bestyrelsen ikke kunne paatage sig Fortsættelsen af Fabrikens Drift i den forestaaende Kampagne.“

Da den saaledes stillede Betingelse ganske faldt sammen med den i Bestyrelsens Skrivelse af 18de April fremsatte Begjæring, hvilken Finantsministeriet den Gang bestemt havde erklæret ikke at kunne gaa ind paa, var det altsaa givet, at Bestyrelsen vilde lade Fabrikken henstaa ubenyttet i 1888, og derigjennem i alt Fald meget tvivlsomt, om Selskabet nogeninde vilde kunne tilveiebringe de Pengemidler, som vilde behøves til paany at sætte Driften i Gang.

At forholde sig som passiv Tilskuer hertil maatte Finantsministeriet anse for uforsvarligt. Fabrikken, der for Tiden be-